

Je enonadstropna hiša, malo nad c. sv. Vida. "eži v ravnini in ni bil nikdar utrjen(slika v Valvazorju XI,str. 124) L.1832 je pogorel in tako je bil znaižan za 1. nadstr. "a sev. koncu pa skrajšan za eno tretino. Ime "grad" se je ohranil do danes. Hiši na desni se pravi pri "štalarju" ker so bili tam grajski hlevi. Hiši na levi pa ri "fištru". Prvi so bili vitezzi Duplanski(podpis na listini iz 1.1343 Ernest von Deuplach) L.1364 srečama Jurija Dupljanca. V listinah je tudi ohranjen njegov grb(navzdol obrnjen top križ)L.1380 se omenja Gregor der Dewplacher. L.1625-44 je grad v lasti Adama Crabatha, l.1647 Jan. "asper Crobath. "d njih ga je kupila vdova Possarelli. Njena hči se je poročila z "enrikom Jurijem von Werneck. Po njegovi smrti grad zopet prišel v last Possarelli. Pozneje je postal lastnik gradu Mihael Smole iz Lj. in za njim Janez Po- gačnik iz Tržiča.

Zgod. fara Lj.škofije, l.1885, str.133-134

Kuharjevo znamenje: ~~pxzxxzigeuujezhikkxxxxxkstuxk~~ Napis na sliki: novo pos-
tavljen je bil v letu 1542. U drugo pre malan v letu 1772.U tretje pre novljen
1.1872 Janez Gosar Duplanus Pinx. anno MDCCCLXXII.

Steles, CVI, 24.6.1914, str.41.

Laznikarjevo znamenje: poleg Gosarjeve hiše. Postavil ga je Gosar sam. Bržkone
njegov načrt je Boltarjevo znamenje(Boltarjevo) slikal Gosar, Brezmadežna v
okviru, ki je zelo karaterističen.

Steles, CVI, 24.6.1914, str.45.

Enoladijska c., obokana. Lesen vel.oltar s sliko in kipi vred je l.1874 naredil kipar in slikar Jos. Gosar. Njegovi sta sliki M.B. in sv. križa namenjeni za vel.oltar. Njegovo delo je shrambica za sv. olje(1882) v prezbiteriju. Ter velika(-nnanja) vrata zakristije. Kropilna kamna je izklesal domačin kamnosek Jak. Zaplotnik iz Gor. Dupelj.

Str. oltar sv. Vida, s slika Vida, Marije Pom. in sv. Notburge, ter sliki Valentina in Antona pušč. Tretji oltar sv. Jožefa s slikami sv. Lucije in Martina. Prižnico je l.1832 naredil kranjski kipar Götzl(v novejšem času je bila prenovljena)

Kelih je iz prejšnjega stol(18.stol) Zvonik se dviga iznad kora. L.1845 so ga povišali in mu dali novo streho. Začetka sta bila v njem samo dva zvona. L.1837 se jima je pridružil še tretji vel.zvon.

Mali zvon iz l.1679. Srednji delo Jožefa Samassa 1750. Veliki zvon pa je bil vlit v Celovcu l.1837 vliil Tomaz Gollner

"etnica na zvoniku 1789 pove rojstno leto cerkve. Prvotna cerkev je stala v rebri nad gradom, skoraj sredi vasi. Vidi se od nje še malo zidu. Oklepalo je cerkvico ob idje, v katerem je bilo pokopališče. Valvazor ime" nuje staro c. S. Martini zu Naple". V prejšnji časih se je v listinah s sv. Taxtumxenkuja v idom omenjal tudi sv. Martin(listina pičenjskega škofa l.1454 - str.140) Zgod. fara Lj. Škofije, l.1885, str.137-140.

SPODNJE DUPLJE - ž.c.

2.

Čedna stavba 18.stol. Prižnica samo še od oprave 18.stol. Vel.oltar, karakter lepo delo slikarja Gosarja iz sr. stoletja. Zanimiv samostojen izraz romantičke pri nas. Str. oltarja sta Čadežova.

Čedna snažna vaška cerkev v zelo dobrem stanju.

Stele, CVI, 24.6.1914, str.41.

Cerkev posvetil pičenski škof Karol I. 1494. (poročilo v lj.škof.arhivu)
Zg.Danica, 1.1885, str. 298.

Zvonovi z napisi in zvonarjevim imenom:

Thomas Gollner, zvonar iz celovca:Njegov je zvon iz leta 1837. v Dupljah.
I. Šašelj:Doneski k zgodovini zvonarjev in zvonov po Kranjskem, Carniola III.,
1912.,str.229., zvezek IV.

Bo bolezen lota dovoljujeva moravci zvonov iz celovca iz leta 1837.
Iz leta 1837. napisani id ojčevom oče iz celovca, enovosteni si nabo. Na tem je id ojčev
zvonarjev zvonov po Kranjskem, Carniola III., str. 229., zvezek IV.
Bo bolezen lota dovoljujeva moravci zvonov iz celovca iz leta 1837.
Iz leta 1837. napisani id ojčevom oče iz celovca, enovosteni si nabo. Na tem je id ojčev
zvonarjev zvonov po Kranjskem, Carniola III., str. 229., zvezek IV.
Bo bolezen lota dovoljujeva moravci zvonov iz celovca iz leta 1837.
Iz leta 1837. napisani id ojčevom oče iz celovca, enovosteni si nabo. Na tem je id ojčev
zvonarjev zvonov po Kranjskem, Carniola III., str. 229., zvezek IV.
Bo bolezen lota dovoljujeva moravci zvonov iz celovca iz leta 1837.
Iz leta 1837. napisani id ojčevom oče iz celovca, enovosteni si nabo. Na tem je id ojčev
zvonarjev zvonov po Kranjskem, Carniola III., str. 229., zvezek IV.

Bo bolezen lota dovoljujeva moravci zvonov iz celovca iz leta 1837.
Iz leta 1837. napisani id ojčevom oče iz celovca, enovosteni si nabo. Na tem je id ojčev
zvonarjev zvonov po Kranjskem, Carniola III., str. 229., zvezek IV.